advokatnævnet

DATO: 15.12.2025 **Sagsnr.2025-1655**

K E N D E L S E

Sagens parter:

I denne sag har [advokat A] på vegne af [klager] klaget over [indklagede], [by].

Klagens tema:

[Advokat A] har på vegne af [klager] klaget over, at [indklagede], der repræsenterede modparten i en mangelsag, har tilsidesat god advokatskik ved at rette direkte henvendelse til [klager], der på daværende tidspunkt ikke var repræsenteret ved advokat, og i den forbindelse referere til en retspraksis, der ikke eksisterede, med det formål at formå [klager] til at anerkende et juridisk krav.

Datoen for klagen:

Klagen er modtaget i Advokatnævnet den 10. juni 2025.

Sagsfremstilling:

[Klager] overtog pr. 1. juni 2024 aktiviteterne i virksomheden [virksomhed 1]. Der var ikke tale om en overdragelse af CVR-nummeret.

[Indklagede] repræsenterede en kunde, der i 2021 havde modtaget en VVS-ydelse fra [virksomhed 1]. Kunden var af den opfattelse, at der var mangler ved arbejdet udført af [virksomhed 1].

Ved e-mail af 2. juni 2025 rettede [indklagede] på vegne af sin klient henvendelse til [klager] vedrørende arbejdet udført af [virksomhed 1]. Af e-mailen fremgik bl.a. følgende:

> *"Det er mine klienters opfattelse, at [klager] hæfter for manglerne, idet I –*

efter det oplyste – har opkøbt og videreført [virksomhed 1]. Dette fremgår både af jeres egne platforme og oplysninger registreret hos Erhvervsstyrelsen. Hertil kommer, at en repræsentant for jeres virksomhed – efter det oplyste et medlem af bestyrelsen – har bekræftet over for mine klienter, at der er tale om en overtagelsesaftale.

På trods af at der formelt ikke er sket CVR-overdragelse, må det lægges til grund, at [klager] reelt har videreført [virksomhed 1]'s virksomhed, herunder navn, kundekreds og medarbejdere. Der foreligger dermed en funktionel virksomhedsoverdragelse i overensstemmelse med retspraksis, herunder U.2006.2042V og U.2008.1166H, hvorefter forpligtelser – herunder mangelsansvar over for forbrugere – som udgangspunkt følger med til den fortsættende virksomhed.

[…]

Jeg skal derfor anmode om, at [klager] senest 7 dage fra dags dato skriftligt bekræfter, at I vil foranledige, at de dokumenterede mangler ved anlægget, udbedres uden omkostninger for mine klienter. I modsat fald vil jeg uden yderligere varsel indbringe sagen for de relevante klageinstanser, herunder Forbrugerklagenævnet og de civile domstole, med påstand om, at [klager] hæfter for manglerne som følge af den faktiske og markedsførte videreførelse af [virksomhed 1]."

[Klager] var ikke på daværende tidspunkt repræsenteret af advokat i sagen. Efter modtagelsen af e-mailen af 2. juni 2025 rettede [klager] henvendelse til [advokat A] med anmodning om bistand.

[Advokat A] har oplyst, at han ikke var bekendt med, at mangelansvar for arbejde udført af den sælgende virksomhed for forbrugere, afsluttet før overdragelsen, fulgte med ved en funktionel virksomhedsoverdragelse. Han foretog derfor et opslag på de i e-mailen refererede domme.

Søgningen på U.2006.2042V og U.2008.1166H viste, at ingen af de to domme fandtes. U.2006.2042V-søgningen gav et alternativt resultat omhandlende et revisionsselskabets frifindelse for mangelfuld rådgivning, og U.2008.1166H-søgningen angav ligeledes et alternativt resultat, som omhandlede et sygehus' manglede erstatningsansvar for psykiske skader hos en sygeplejerske.

Ved e-mail af 3. juni 2025 til [indklagede] oplyste [advokat A], at det ikke var muligt at fremsøge de refererede domme, og anmodede om at modtage dommene i pdf-

format.

[Indklagede] svarede ved e-mail senere samme dag bl.a. følgende:

> *"Af hensyn til sagens omfang og karakter skal jeg oplyse, at de tidligere nævnte domshenvisninger kan ses bort fra. Jeg vurderer, at det ikke er procesøkonomisk hensigtsmæssigt at bruge yderligere tid på fremskaffelse og fremsendelse heraf, da sagen vedrører et forbrugerkøb med et relativt begrænset økonomisk omfang."*

Ved e-mail af 4. juni 2025 til [indklagede] skrev [advokat A] bl.a. følgende:

> *"Sagens omfang og karakter har ikke ændret sig, fordi jeg beder om at modtage de to domme / den retspraksis, som du over for min klient har henvist til til støtte for dine synspunkter.*
>
> *Jeg agter således ikke at se bort herfra, og jeg beder dig herved om - for sidste gang - at fremsende den retspraksis, som du har henvist til og påberåbt direkte over for min klient."*

[Indklagede] svarede ved e-mail senere samme dag bl.a. følgende:

> *"Efter yderligere undersøgelser må jeg konstatere, at min tidligere henvisning beror på en fejl, hvilket jeg naturligvis skal beklage. Henvisningen til den tidligere praksis er imidlertid allerede frafaldet og påberåbes ikke, jf. det allerede fremførte.*
>
> *Dette ændrer dog ikke mine klienters synspunkt. […]"*

Ved e-mail senere samme dag, den 4. juni 2025, til [indklagede] skrev [advokat A] følgende:

> *"Din henvendelse til min klient anser jeg utvivlsomt på grænsen af de advokatetiske regler, og jeg ville derfor give dig muligheden for at sende den praksis, du henviser til i din argumentation for, hvorfor min klient skulle anerkende et ansvar, som der utvivlsomt ikke er et grundlag for at statuere.*
>
> *Selvom du - nu - mener at have begået en fejl i din henvisning til retspraksis, vil jeg fortsat bede om at modtage den praksis, som du - dengang - mente var relevant i dine bestræbelser på at overbevise min klient om, at han skulle bekræfte anerkendelse.*

> *Modtager jeg ikke nogen domme fra dig senest tirsdag næste uge kl. 16.00, lægger jeg til grund, at angivelsen af årstal, sidetal og retsinstans er fiktiv, og jeg vil herefter drøfte med min klient, hvilke konsekvenser dette skal have."*

Ved e-mail af 6. juni 2025 til [advokat A] skrev [indklagede] bl.a. følgende:

> *"Som allerede oplyst indeholdt min oprindelige henvendelse en fejl - nærmere bestemt en referencefejl - hvilket jeg allerede har beklaget og igen gerne vil beklage.*
>
> *Til præcisering og i opfyldelse af din anmodning kan jeg oplyse, at den praksis, jeg havde i tankerne, var en analog anvendelse af følgende: U.2001.1993H og U.2016.1062Ø.*
>
> *Påberåbelsen er - som tidligere nævnt - frafaldet, og jeg har derfor ikke yderligere bemærkninger."*

U.2001.1993H tog stilling til, om en overtagelse af en rengøringsopgave for en hotelkæde var omfattet af virksomhedsoverdragelsesloven, og U.2016.1062Ø omhandlede, hvorvidt et selskab, der havde formidlet en rejse, var ansvarlig over for en forbruger på grund af flyselskabets konkurs.

Parternes påstande og anbringender:

Klager:

[Advokat A] har på vegne af [klager] påstået, at [indklagede] har tilsidesat god advokatskik ved at rette direkte henvendelse til [klager], der på daværende tidspunkt ikke var repræsenteret ved advokat, og i den forbindelse referere til en retspraksis, der ikke eksisterede, med det formål at formå [klager] til at anerkende et juridisk krav.

[Advokat A] har til støtte herfor bl.a. gjort gældende, at det er hans synspunkt, at en "funktionel virksomhedsoverdragelse" ikke på noget tidspunkt i dansk retspraksis eller lovgivning har medført, at mangelsansvar over for forbrugere som udgangspunkt følger med til den fortsættende virksomhed. Ved i sin egenskab som advokat at rette direkte henvendelse til en modpart, der ikke var repræsenteret ved advokat, og i denne henvendelse referere til en retspraksis, der ikke eksisterede, med det formål at formå en modpart til at anerkende et juridisk krav, der ikke er eller

har været noget juridisk grundlag for, er [indklagede] gået videre, end berettigede hensyn til varetagelse af klientens interesser tilsiger.

[Advokat A] har endvidere gjort gældende, at det må indgå som en skærpende omstændighed, at der er givet forskellige begrundelser for "henvisningen" til de to domme, der ikke eksisterer. Den seneste fremsendelse af dommene U.2001.1993H og U.2016.1062Ø, der i årstal og indhold afviger væsentligt fra det af [indklagede] oprindeligt anførte synspunkt om mangelansvar over for forbrugere, underbygger, at henvisningen til 'U.2006.2042V' og 'U.2008.1166H' hverken beroede på en fejl eller en vildfarelse.

Indklagede:

[Indklagede] har påstået frifindelse og har til støtte herfor særligt gjort gældende, at fejlen i henvendelsen til [klager] bestod i forkerte domsreferencer og opstod som en simpel tastefejl, ikke som følge af nogen forsætlig eller vildledende adfærd. Henvisningerne var udelukkende anvendt analogt i én sætning og var ikke afgørende for sagens materielle indhold eller det synspunkt, der blev fremført i den indledende e-mail. Der er alene tale om en fejl, som i øvrigt ikke har medført hverken tab, retsfortabelse eller forringet retsstilling for nogen part. Når dommene allerede den 3. juni 2025 var frafaldet, forelå der ingen rimelig anledning til at bruge yderligere ressourcer på at fremsende domme, der ikke blev påberåbt, hverken før eller efter opdagelse af fejlen. Der var ikke tale om forsætlig vildledning, men om en saglig prioritering, der tværtimod var båret af hensyn til sagens karakter og klientens økonomiske interesse.

[Indklagede] har endvidere anført, at det forhold, at dommene senere blev fremsendt, blot understreger, at der intet fiktivt eller vildledende var forbundet med den oprindelige henvisning, men alene tale om en beklagelig og loyalt håndteret tastefejl. At [advokat A] ikke finder de fremsendte domme relevante eller egnede til det anvendte formål, udgør en juridisk uenighed om fortolkning og analog anvendelighed. Uenigheder om retsanvendelse og vurdering af præjudikaters betydning hører hjemme ved domstolene og bør ikke danne grundlag for adfærdsklager.

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 7

medlemmer.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Det følger af retsplejelovens § 126, stk. 1, at en advokat skal udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik. Ved angivelse af praksis til støtte for et krav i henvendelser til modparten eller retten påhviler det en advokat at udvise omhu i fremsøgningen, herunder hvis man måtte overlade søgningen til f.eks. en anden medarbejder eller ved brug af digitale værktøjer.

Advokatnævnet finder, at [indklagede] ikke har udvist den fornødne omhu ved i sin henvendelse af 2. juni 2025 at henvise til de to forkerte domme. Nævnet har herved lagt vægt på, at der var tale om en henvendelse til en modpart, som ikke var repræsenteret ved advokat, med det formål at vinde ret.

Nævnet finder det ikke godtgjort, at der alene var tale om en tastefejl. Nævnet har bl.a. lagt vægt på, at der er fejl i begge henvisningerne, og at de ”korrekte” domme afviger både i årstal, sidetal, domstol og indhold fra det anførte i e-mailen af 2. juni 2025.

Advokatnævnet finder på den baggrund, at [indklagede] har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, og Advokatnævnet pålægger derfor i medfør af retsplejelovens § 147 c, stk. 1, [indklagede] en bøde på 10.000 kr.

[Indklagede] kan indbringe afgørelsen for retten inden 4 uger efter modtagelsen af kendelsen, jf. retsplejelovens § 147 d.

Herefter bestemmes:

[Indklagede] pålægges en bøde til statskassen på 10.000 kr.

På nævnets vegne

Ole Hasselgaard